

درخواست موسی بیات، رئیس مجمع مدیران صنایع استان مرکزی از مسئولان کارفرمایان و کارگران را در تصمیم‌گیری‌های بیشتر مشارکت دهید

موسی بیات از جمله نمایندگان کارفرمایی است که گستره فعالیت آنان به یک استان محدود نمی‌شود و نقشی فراتر از یک کارفرمای استانی دارند. بیات که رئیس مجمع مدیران صنایع استان مرکزی و عضو انجمن صنفی مدیران صنایع کشور است، از گذشته به عنوان یکی از فعالترین نمایندگان کارفرمایی در حوزه تأمین اجتماعی شناخته می‌شود و همواره بر افزایش نقش کارفرمایان و کارگران در تصمیم‌گیری‌های سازمان تأمین اجتماعی و به عبارت دیگر تحقق سه‌جانبه‌گرایی واقعی در این سازمان تأکید دارد. گفت‌وگوی ما با بیات به آسیب‌شناسی وضعیت کشور و سازمان تأمین اجتماعی اختصاص یافت که در ادامه آن را می‌خوانید.

در جایی مثل استان مرکزی که اساساً محوریت آن با صنعت و صنایع سنگین است، این موضوع اهمیت بیشتری دارد. استان مرکزی که توانایی طراحی، تولید و توزیع محصولات بسیار متنوعی از پوشاک تا موشک و صنایع دیگر را دارد، نیازمند حمایت‌های بیشتری است. بنابراین از جهت بودجه‌های حاکمیتی باید به این موضوع توجه شود. در استان مرکزی برای حفظ اشتغال و توسعه آن، باید واحدهای فعلی مستقر را تقویت و سپس با تکمیل آن، اشتغال را نیز در این استان بیشتر کنیم. استان مرکزی از باب مسائل حمایتی و

هدفمندی یارانه‌ها در بخش تولید چندان بهره‌ای نبرده است. در بحث هدفمندی یارانه‌ها بنا بود به صنعت کمک شود. اما به صنعت این استان کمک چندانی نشد. همچنین در بحث تسهیلات برای صنعت نیز مساعدت چندانی صورت نگرفته است. اما به طور کلی بحث تحریم‌ها و نیز رکود داخلی روی فعالیت کارفرمایان در این استان اثرگذار بود. هم‌اکنون نیازمند توجه و حمایت نظام بانکی، دستگاه‌های دولتی و نظام مالیاتی از صنایع اشتغالزای استان هستیم.

■ عملکرد سازمان تأمین اجتماعی در چهار سال گذشته را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

سوال شما را در دو بخش می‌توانم پاسخ دهم. از یکسو سال‌ها است شعب بیمه‌ای استان مرکزی در ردیف بهترین‌های شعب سازمان تأمین اجتماعی هستند. همچنین بخش مدیریت درمان سازمان تأمین اجتماعی در استان مرکزی جزو بهترین‌های مراکز درمانی در سطح کشور است. این موضوع جای تقدیر و تشکر دارد. درباره خدمات تأمین اجتماعی در طول این سال‌ها همکاری و پاکدستی معیار بوده اما از سوی دیگر انتظار بیشتری از سازمان تأمین اجتماعی وجود دارد که نگرش‌ها از بالا تا پایین باید مثبت باشد. بعضاً گله‌هایی

■ شما یکی از نمایندگان قدیمی جامعه کارفرمایی هستید و با سازمان تأمین اجتماعی و مسائل آن نیز آشنایی زیادی دارید. به نظر شما این سازمان چگونه می‌تواند به بهبود فضای کسب‌وکار در عین حمایت از نیروی کار کمک کند؟

به نظر من سازمان تأمین اجتماعی مسئولیت بیمه‌ای مهمی دارد. این مسئولیت بیمه‌ای را نیز با مشارکت کارفرمایان و کارگران محقق می‌کند که سرمایه‌های اصلی آن را تأمین می‌کنند. طرف تعهدات سازمان، شرکای اجتماعی آن هستند. همچنین مسئولیت‌های اجتماعی زیادی بر دوش سازمان تأمین اجتماعی گذاشته شده که باید حاکمیت و دولت منابع آن را تأمین کند. به نظر من مهمترین رسالت این سازمان، رسالت بیمه‌ای است که با مشارکت سه‌جانبه دولت، کارگران و کارفرمایان محقق می‌شود.

■ وضعیت کنونی سازمان تأمین اجتماعی را چطور ارزیابی می‌کنید؟

در درجه اول معتقدم اساسنامه سازمان که در گذشته در مقطعی با اهدافی خاص دستخوش تغییراتی شده، باید هرچه زودتر اصلاح شود تا شرکای اجتماعی مشارکت بیشتری در تصمیم‌گیری‌های آن داشته باشند. هم‌اکنون سازمان تأمین اجتماعی با کمترین مشارکت کارگران و کارفرمایان در حال اداره شدن است و این اصلاً به سود این سازمان نیست. هرچه شرکای اجتماعی در تصمیمات این سازمان مداخله زیادتری داشته باشند، به سود این سازمان است. در هیأت امنای فعلی ۹ نفر حضور دارند اما از این تعداد فقط ۳ نفر نماینده کارگران و کارفرمایان هستند. این ترکیب باید اصلاح شود. همچنین معتقدم نمایندگان کارگران و کارفرمایان باید در هیأت‌مدیره تأمین اجتماعی نیز نماینده داشته باشند. موضوع دیگر بحث هیأت نظارت سازمان است که باید متشکل از یک نماینده دولت، یک نماینده کارفرمایان و یک نماینده کارگران باشد. چنین ترکیبی باز هم وجود ندارد. البته انصافاً باید بگویم در دوره اخیر عملکرد این سازمان به سمت پاکدستی و امانتداری رفته است اما به‌هرحال باید سازمانی به این عظمت تحت نظارت باشد. همه اینها نیازمند تغییر نگرش به نفع سازمانی است که در کشور ما مسئولیت‌های بزرگی بر دوش دارد.

■ به عنوان رئیس مجمع مدیران صنایع استان مرکزی درباره وضعیت صنایع استان بگویید. کارفرمایان و تولیدکنندگان استان مرکزی با چه مسائل و مشکلاتی درگیرند؟

بر اساس یک تحقیق تاریخی هر وقت در کشور ما به صنعتگران توجه شده، کشور پیشرفت خوبی کرده است. صنعت یقیناً عامل رشد، تحرک و توسعه است.

در بحث ارتباطات و اعمال مقررات وجود دارد که باید به آنها نیز توجه شود. برای مثال یکی از نگرانی‌های ما ماده ۳۹ قانون تأمین اجتماعی است که امیدواریم به آن رسیدگی شود. یعنی لیست بیمه‌ها باید ظرف ۶ ماه رسیدگی شود. البته با صحبت‌هایی که انجام شده قرار است این مشکلات به حداقل برسد. با حضور مسئولان و کارفرمایان جلساتی در شورای سیاستگذاری سازمان تشکیل شده که امیدواریم این مشکلات مرتفع شود.

■ همانطور که می‌دانید سازمان تأمین اجتماعی برای انجام وظایف خود در قبال نیروهای مولد نیازمند تجهیز منابع است. بخشی از این منابع بدهی‌های معوق کارفرمایان به سازمان تأمین اجتماعی است که مشکلات زیادی را برای سازمان ایجاد کرده است. چه راهکاری برای دریافت این مطالبات معوقه پیشنهاد می‌کنید؟

اولاً معتقدم مهمترین موضوع در این بدهی‌ها، طلبکاری شرکت‌ها از دولت است. بسیاری از شرکت‌ها به خصوص در استان مرکزی طلب‌هایی دارند که وصول نمی‌شود. ثانیاً بزرگترین بدهکار سازمان تأمین اجتماعی هم نهاد دولت است. در سال گذشته حجم تعهدات دولت ۲۵ هزار میلیارد تومان بود که در بودجه پرداخت ۲۰ هزار میلیارد مقرر شد و حتی این میزان نیز پرداخت نشد. از سوی دیگر کارفرمایان نیز دچار مشکل هستند؛ هرچند به شکل کلی پذیرفته‌اند که باید موضوع تأمین اجتماعی را در اولویت خود قرار دهند. مسئله دیگر اما تحریم و رکودی بود که فشار سنگینی را بر همه از جمله کارفرمایان وارد کرد.

■ شما چه راهکاری برای بازپس گرفتن مطالبات سازمان تأمین اجتماعی از نهاد دولت پیشنهاد می‌کنید؟

در برنامه ششم تلاش بسیاری شده تا دولت در طی این برنامه بدهی خود را به سازمان تأمین اجتماعی تسویه کند. به طوری که قرار است هر سال دست کم ۱۰ درصد این بدهی پرداخت شود. فکر می‌کنم اگر دولت بدهی خود را پرداخت و همچنین به تعهدات سالانه خود نیز عمل کند، نیازی نیست این قدر به کارفرمایان فشار وارد شود. هنوز کارفرمایان نسبت به نهاد دولت، بدهی کمتری به سازمان تأمین اجتماعی دارند.

■ در موضوع اقتصاد مقاومتی، سازمان تأمین اجتماعی خدمت بزرگی در حق کارفرمایان کرد و بخشی از جرایم آنها را بخشید. نظرتان درباره این تسهیلات چیست؟

سازمان تأمین اجتماعی با این حرکت حسن نیت خود را نشان داد اما به نظر من با این قبیل تصمیمات، مشکل ما به شکل ریشه‌ای حل نمی‌شود. به نظر من مهمترین راه حل مسئله در این خصوص، اتخاذ یک تصمیم جمعی با مشارکت جامعه کارفرمایی و نیز جامعه کارگری است. در بحث اقتصاد مقاومتی باید آموزش و پژوهش و نیز توسعه منابع انسانی در کنار هم مطرح شود تا به نتیجه برسد. به نظرم نیروهای تولیدی و صنعتی هنوز در تصمیم‌گیری‌ها و در دیدگاه مسئولان دولت و مجلس اولویت اول نیستند.

شعب بیمه‌ای و مراکز درمانی

سازمان تأمین اجتماعی در استان مرکزی جزو بهترین‌ها در سطح کشور است. این موضوع جای تقدیر و تشکر دارد اما انتظار بیشتری از سازمان تأمین اجتماعی وجود دارد